

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 70/14

Luxembourg, den 13. maj 2014

Dom i sag C-131/12
Google Spain SL og Google Inc. mod Agencia Española de Protección de
Datos og Mario Costeja González

Udbyderen af en søgemaskine på internettet er ansvarlig for den behandling, som udbyderen foretager af personoplysninger, som findes på websider, der er offentliggjort af tredjemand

Når den resultatliste, der vises efter en søgning på en persons navn, viser et link til en webside, der indeholder oplysninger om den pågældende person, kan den berørte person således henvende sig direkte til udbyderen eller, såfremt udbyderen ikke efterkommer personens anmodning, indgive en anmodning til de kompetente myndigheder med henblik på, at dette link under visse omstændigheder fjernes fra resultatlisten

Et EU-direktiv¹ har til formål at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder (navnlig retten til privatlivets fred) i forbindelse med behandling af personoplysninger samt at fjerne hindringer for den frie udveksling af disse oplysninger.

I 2010 indgav Mario Costeja González, der er spansk statsborger, en klage til Agencia Española de Protección de Datos (det spanske databeskyttelsesagentur, AEPD) over La Vanguardia Ediciones SL (udgiver af en avis med et stort oplagstal i Spanien, bl.a. i Catalonien) samt over Google Spain og Google Inc. Mario Costeja González gjorde gældende, at internetbrugere ved en søgning på hans navn på Googlekoncernens søgemaskine («Google Search») på resultatlisten får vist et link til to sider i avisen La Vanguardia fra henholdsvis januar og marts 1998. Disse sider nævner bl.a. en tvangsauktion over fast ejendom i forbindelse med en beslaglæggelse med henblik på at inddrive gæld som Mario Costeja González havde til den sociale sikringsordning.

Med denne klage anmodede Mario Costeja González for det første om, at La Vanguardia blev pålagt enten at fjerne eller ændre de pågældende sider (således at hans personoplysninger ikke længere fremgik), eller at anvende visse værktøjer i søgemaskinerne til beskyttelse af disse oplysninger. For det andet anmodede han om, at Google Spain eller Google Inc. blev pålagt at fjerne eller skjule hans personoplysninger, således at de ikke længere indgik i søgeresultaterne og ikke længere fremgik af linket til La Vanguardia. Mario Costeja González anførte i denne sammenhæng, at den beslaglæggelse, som han havde været genstand for, havde været fuldstændig afgjort i flere år, og at det ikke havde nogen aktuel relevans at nævne den.

AEPD afviste klagen rettet mod La Vanguardia, idet agenturet vurderede, at udgiveren lovligt havde offentliggjort de pågældende oplysninger. For så vidt angik Google Spain og Google Inc. fik Mario Costeja González derimod medhold i klagen. AEPD pålagde de to selskaber at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fjerne oplysningerne fra deres indeks og for at gøre dem utilgængelige i fremtiden. Google Spain og Google Inc. har anlagt to sager ved Audiencia Nacional (landsret i Spanien) med påstand om annullation af AEPD's afgørelse. I denne forbindelse har den spanske ret forelagt Domstolen en række spørgsmål.

I sin dom af dags dato fastslår Domstolen indledningsvis, at en søgemaskineudbyder »indsamler« oplysninger i direktivets forstand, eftersom den automatisk, konstant og systematisk undersøger internettet for de oplysninger, der offentliggøres dér. Domstolen finder endvidere, at udbyderen »selektionerer«, »registrerer« og »systematiserer« disse oplysninger inden for rammerne af sine

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31).

indekseringsprogrammer, inden den »opbevarer« dem på sine servere og i givet fald »videregiver« og »overlader« dem til sine brugere i form af resultatlistor. Disse operationer, som udtrykkeligt og uden forbehold er omfattet af direktivet, skal kvalificeres som »behandling«, uanset den omstændighed, at søgemaskineudbyderen udfører de samme operationer på andre oplysninger end personoplysninger. Domstolen anfører endvidere, at de af direktivet omfattede operationer skal kvalificeres som behandling, selv når de udelukkende vedrører oplysninger, der som sådan allerede har været offentliggjort i medierne. En generel undtagelse fra at anvende direktivet i et sådant tilfælde ville i vid udstrækning gøre det indholdsløst.

Domstolen fastslår derudover, at søgemaskineudbyderen er »registeransvarlig« for denne behandling i direktivets forstand, eftersom det er udbyderen, der afgør formålet med behandlingen og hjælpemidlerne hertil. Domstolen anfører i denne forbindelse, at for så vidt som søgemaskinens aktivitet er mere omfattende end websideudgiveres og i væsentligt grad kan påvirke de grundlæggende rettigheder til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, skal søgemaskineudbyderen inden for rammerne af sit ansvar, sine kompetencer og sine muligheder sikre, at dens aktivitet opfylder kravene i direktivet. Det er således kun på denne måde, at de garantier, som direktivet fastsætter, kan opnå deres fulde virkning, og at en effektiv og fuldstændig beskyttelse af de berørte personer (navnlig hvad angår deres ret til privatlivets fred) faktisk kan gennemføres.

Hvad angår direktivets territoriale anvendelsesområde bemærker Domstolen, at Google Spain er et datterselskab under Google Inc. på spansk område og dermed en »virksomhed eller et organ« som omhandlet i direktivet. Domstolen afviser argumentet om, at den behandling af personoplysninger, som foretages af Google Search, ikke udføres inden for rammerne af Google Spains aktiviteter i Spanien. Det er i denne henseende Domstolens opfattelse, at når sådanne oplysninger behandles for en søgemaskine, der udbydes af en virksomhed, der, selv om den er beliggende i et tredjeland, råder over en virksomhed eller et organ i en medlemsstat, foretages behandlingen »som led i aktiviteter«, der foretages af denne virksomhed eller dette organ, i direktivets forstand, hvis denne virksomhed eller dette organ i den pågældende medlemsstat skal sørge for reklame og salg af reklameplads, der udbydes af søgemaskinen, med henblik på at gøre den ydelse, som søgemaskinen tilbyder, rentabel.

Hvad dernæst angår omfanget af søgemaskineudbyderens ansvar fastslår Domstolen, at søgemaskineudbyderen under visse omstændigheder er forpligtet til fra den resultatliste, der vises efter en søgning på en persons navn, at fjerne link til websider, som er offentliggjort af tredjemand og indeholder oplysninger vedrørende denne person. Domstolen anfører nærmere, at en sådan forpligtelse ligeledes kan foreligge i det tilfælde, hvor dette navn eller disse oplysninger ikke forudgående eller samtidig slettes fra disse websider, og i givet fald selv når offentliggørelsen på disse sider i sig selv er lovlig.

Domstolen bemærker i denne forbindelse, at en behandling af personoplysninger, der foretages af en søgemaskineudbyder, gør det muligt for enhver internetbruger, der søger på en persons navn, med resultatlisten at få en struktureret oversigt over de oplysninger vedrørende denne person, der findes på internettet. Domstolen bemærker endvidere, at disse oplysninger potentielt kan vedrøre flere forskellige aspekter af privatlivet, som uden søgemaskinen ikke, eller kun med stort besvær, ville kunne sammenkædes. Internetbrugerne kan således fastlægge en mere eller mindre detaljeret profil af de personer, de søger på. Virkningen af indgrebet i personens rettigheder forstærkes desuden som følge af den vigtige rolle, internettet og søgemaskinerne har i det moderne samfund, hvilket giver oplysningerne på resultatlistor en allestedsnærværende karakter. Henset til, at et sådant indgreb potentielt kan være alvorligt, kan det ifølge Domstolen ikke begrundes alene med henvisning til søgemaskineudbyderens økonomiske interesse i behandlingen af oplysningerne.

For så vidt som fjernelsen af link i resultatlisten alt efter den omhandlede oplysning kan have betydning for den legitime interesse hos internetbrugere, der potentielt har interesse i at have adgang til den pågældende oplysning, konstaterer Domstolen imidlertid, at der skal foretages en rimelig afvejning af bl.a. denne interesse og den berørte persons grundlæggende rettigheder,

navnlig retten til privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. Domstolen anfører i denne forbindelse, at selv om den berørte persons rettigheder ganske vist generelt vejer tungest i forhold til internetbrugernes interesse, kan denne afvejning dog i særlige tilfælde afhænge af den pågældende oplysningens art, og hvor følsom den er for den berørte persons privatliv, samt offentlighedens interesse i at få oplysningen, hvilket bl.a. kan variere, alt efter hvilken rolle denne person har i det offentlige liv.

Adspurgt om, hvorvidt direktivet gør det muligt for den berørte person at kræve, at link til websider fjernes fra en sådan resultatliste med den begrundelse, at personen ønsker, at de oplysninger om den pågældende, der findes på disse websider, »glemmes« efter en vis tid, bemærker Domstolen endelig, at såfremt det efter en anmodning fra den berørte person konstateres, at inklusionen af disse link på resultatlisten på nuværende tidspunkt er uforenelig med direktivet, skal de oplysninger og link, der fremgår af listen, slettes. Domstolen bemærker i den forbindelse, at selv en behandling af korrekte oplysninger, der oprindeligt var lovlig, med tiden kan blive uforenelig med dette direktiv, når oplysningerne, henset til samtlige de omstændigheder, der kendetegner det konkrete tilfælde, forekommer utilstrækkelige, irrelevante eller ikke længere relevante eller omfatter for meget i forhold til formålet, hvormed de blev behandlet, og den tid, der er gået. Domstolen tilføjer hertil, at det inden for rammerne af behandlingen af en sådan anmodning, som en berørt person har indgivet til prøvelse af den behandling, som en søgemaskineudbyder foretager, bl.a. skal undersøges, om denne person har ret til, at de pågældende oplysninger vedrørende personen på nuværende tidspunkt ikke længere knyttes til personens navn på en resultatliste, der vises efter en søgning på dette navn. Hvis dette er tilfældet, skal link til websider, der indeholder disse oplysninger, fjernes fra resultatlisten, medmindre der foreligger særlige grunde, såsom at den rolle, denne person har i det offentlige liv, begrunder, at offentligheden har en vægtig interesse i at have adgang til disse oplysninger i forbindelse med en sådan søgning.

Domstolen bemærker, at den berørte person kan fremsætte sådanne anmodninger direkte til søgemaskineudbyderen, som således omhyggeligt skal undersøge, om anmodningen er berettiget. Når den registeransvarlige ikke tager sådanne anmodninger til følge, kan den berørte person indbringe dette for tilsynsmyndigheden eller for en retsinstans, med henblik på at de foretager de nødvendige undersøgelser og følgelig pålægger den registeransvarlige at træffe specifikke foranstaltninger.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106